U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jiřího Pally v právní věci navrhovatele: **Mgr. R. Č.**, v řízení o návrhu na povolení obnovy řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 2/2018, o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem vůči soudkyni 13. kárného senátu Nejvyššího správního soudu **JUDr. Janě Reschové**,

takto:

Soudkyně JUDr. Jana Reschová **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodování věci.

Odůvodnění:

[1] Dne 16. 2. 2018 podal navrhovatel návrh na povolení obnovy kárného řízení, které bylo vedeno u Nejvyššího správního soudu pod. sp. zn. 13 Kss 6/2014. V tomto řízení byl navrhovatel rozhodnutím ze dne 18. 2. 2015 podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., odvolán z funkce soudce. Návrh na povolení obnovy řízení je u Nejvyššího správního soudu veden pod sp. zn. 13 Kss 2/2018.

[2] Navrhovatel poté, co mu bylo dne 5. 3. 2018 doručeno poučení o složení kárného senátu, jemuž byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí, vznesl v podání ze dne 12. 3. 2018 námitku podjatosti vůči soudkyni tohoto senátu JUDr. Janě Reschové. Konkrétně namítal, že se k němu jmenovaná jako členka zkušební komise při jeho státní závěrečné zkoušce z ústavního práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy nechovala nestranně a zkoušku nesložil, ač řádně zodpověděl, s výjimkou jedné (rozhodnutí ÚS jako prameny práva), všechny položené otázky. Po skončení zkoušky mu odmítla sdělit důvody jeho neúspěchu.

[3] JUDr. Janu Reschovou pak navrhovatel náhodně potkal po dvou letech. Při tomto setkání se ho zeptala, jak se mu daří, a údajně mu dále sdělila, že *„naše poslední setkání nebylo zrovna férové“*. Navrhovatel má za to, že neúspěch u zkoušky v rámci studia může být ovlivněn i rozmary a antipatiemi zkoušejícího, což byl možná jeho případ. Důkazy k prokázání této skutečnosti však nenavrhuje, neboť podle jeho názoru by měla JUDr. Jana Reschová svůj vztah k jeho osobě nejprve vysvětlit sama. S ohledem na průběh posledního setkání se jmenovanou nemá navrhovatel záruku spravedlivého,

nediskriminačního a nestranného procesu. Žádá proto, aby byla z projednávání a rozhodování o jeho návrhu vyloučena.

[4] Ve vyjádření ke vznesené námitce podjatosti upozornila JUDr. Jana Reschová především na skutečnost, že byla členkou kárného senátu již v původní věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 13 Kss 6/2014. Při jednání dne 21. 1. 2015 však navrhovatel na dotaz předsedy senátu její podjatost nenamítl. K věci pak dále uvedla, že navrhovatel skládal státní závěrečnou zkoušku z předmětu Ústavní právo a státověda dne 17. 1. 2002. Tento termín byl jeho druhým pokusem. Vylosoval si přitom tři otázky, a to a) principy volebního práva, b) právo shromažďovací c) transformace ústavních systémů ve střední a východní Evropě po roce 1989. JUDr. Jana Reschová navrhovatele během jeho studia neznala, poprvé se s ním setkala až při konání zkoušky. Nebyla členkou komise ani při prvním a třetím pokusu navrhovatele o její složení. Jednání se studenty o výsledku zkoušky mimo vyhrazené prostory nepraktikuje, tak jako většina jejích kolegů.

[5] Na náhodné setkání, k němuž došlo přibližně dva roky po zkoušce, si matně vzpomíná. Došlo k němu v hale Hlavního nádraží v Praze, když spěchala na vlak. Vylučuje přitom, že by krátké zastavení bylo více než zdvořilostním aktem a že by vedlo k dodatečnému zpochybnění hodnocení znalostí navrhovatele u zkoušky, či bylo náznakem osobní či systémové diskriminace ve vztahu k němu. Má proto za to, že důvody k jejímu vyloučení nejsou dány.

[6] Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že zákonné podmínky pro vyloučení soudkyně JUDr. Jany Reschové z projednávání a rozhodování věci nejsou splněny.

[7] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[8] V projednávané věci uplatnil navrhovatel námitku podjatosti včas, neuvedl však žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudkyně JUDr. Jany Reschové dovodit. Skutečnost, že jmenovaná byla členkou zkušební komise při státní závěrečné zkoušce navrhovatele z předmětu Ústavního právo a státověda, kterou neúspěšně absolvoval dne 17. 1. 2002 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, sama o sobě o jejím vztahu k věci či k navrhovateli nevypovídá nic, navrhovatel sám se pak v dalším omezil pouze na vyslovení domněnky o možném negativním vztahu jmenované ke své osobě, jenž mohl být příčinou jeho tehdejšího neúspěchu. Z textu je pak možno dovodit jeho přesvědčení, že tento negativní vztah přetrvává i více než 16 let od popisované události. Tuto domněnku však navrhovatel nepodpořil dostatečně konkrétními skutkovými tvrzeními, která by jí svědčila. Nejvyšší správní soud nepovažuje v tomto směru za relevantní tvrzení, že s ním jmenovaná odmítla po skončení zkoušky probírat

důvody hodnocení, neboť to je v obdobných případech běžný postup, bez významu je z tohoto hlediska rovněž informace o náhodném setkání po dvou letech, jehož atmosféru sám navrhovatel popisuje spíše jako přátelskou. Navrhovatel navíc nedoložil, ba fakticky dokonce ani nenavrhl žádné důkazy, které by měly jeho skutková tvrzení prokázat. Z vyjádření JUDr. Jany Reschové, jehož se jakožto jediného důkazního prostředku dovolával, pak nevyplývají žádné skutečnosti, které by prokazovaly její vztah k věci či k navrhovateli; jeho domněnky tedy ani zde nenacházejí oporu.

[9] S ohledem na výše uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudkyně 13. kárného senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Jana Reschová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. března 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu